

ærede Medlem for Frederica (Gad) her nylig udtalte, at det er godt, at vi ved denne Behandling faae Klarhed paa Forholdet mellem Flertallet og Mindretallet, ſiden Mindretallet abſolut har villet det, ſom man ſer af den Erklæring, ſom foreligger, men vi maa rødere lidt i den Opgjørelſe, ſom det ærede Medlem for Frederica i den Henſeende fremsatte, thi den er ikke ganſke nøiagtig. I et Punkt har jeg nu tilladt mig nærmere at belyſe det ærede Medlems Redueering af den Forſkjel, der er os imellem, idet ganſke viſt det ærede Mindretal meget imødelkommende har udſlettet den albeles afgjørende Forſkjel i Hovedbetragtningen af, hvilke Foranſtaltninger vi ſulle lægge Vægt paa, ſaaledes nemlig at de vilde trække os over det ſvælgende Dyb, ſom er os imellem; om vi falde i Dybet imidlertid, have de viſt ikke Noget imod. I det andet Punkt har ganſke viſt Mindretallet med Henſyn til dets Forhold til Regjeringen indtaget en mere fremſkudt Poſition. Med Henſyn til Realiteten har det ikke været at gaa videre end at holde ſig ved dens Landbeſættning, ligesom den høitagtede Regjering, til Betænkningen, ſkjøndt de dog udtrykkelig ſamtidig forlange den indført, men med Henſyn til Skatten har Mindretallet været at tage en mere fremſkudt Poſition. Den meget ærede Conſeilspræſident, hvis Ord jeg ikke ſkal komme ind paa, da det tilhører vor ærede Ordfører nærmere at omtale hans Udtalelſer, har fremhævet, at Regjeringen betragter § 2 med dens nuværende Indhold, ſom albeles uødelkommende den øvrige Sag. Den meget ærede Miniſter kan efter ſin Betragtning bygge Fæſtninger og i Grunden foreſlaa, hvad det ſkal være, uden at det kommer Skatterne ved, men det ærede Mindretal har ſtillet ſig anderledes lige overfor denne Betragtning. Medens Conſeilspræſidenten ſiger dette, træder Mindretallet, hvor miniſterielt det ellers kan være, og med ligesom et Anfald bagfra mod Regjeringen, og ſiger uagtet Regjeringen ikke vil have § 2, ville vi dog have § 2 (Afbrydſe). De ærede Medlemmer for Randers Amts Valgkreds (N. P. Jensen) og Kjørteminde (Corn. Petersen) fortælle os, at det ikke er denne ugudelige § 2, ſom Flertallet vil have — jeg ſkal berolige dem med, at jeg nok ſkal komme til at omtale det — men de vil dog have en § 2, hvis faſte Del ſkal være ſaaledes lydende: Lov af 2den Juli 1870 i de 2 første Finantsaar. Efter min Mening er Skatten efter Lov af 1870 en ſlet Skat, ſom det ikke er meget værd at lade træde i Stedet for nogen anden Skat. Denne Lov friſter os alſaa ikke efter ſit Indhold ind paa den Vej, ſom Mindretallet vil føre os ind paa. Mindretallets berømte Indrømmelſe her beſtaar i at opſtille et Forſlag til § 2, efter at vi have føiet Mindretallet paa § 1. Indrømmelſen paa § 1 ſluger man helt og holdent; men Forſlaget til § 2 er kun et dødbødt Forſlag, da det har Regjeringen imod ſig. For dette Forſlag

ſkulle vi offere vor Overbeviſning med Henſyn til Realiteten; men det vil ikke lykkes Mindretallet at blæſe Liv i ſin § 2. Saadanne Lunger har det ærede Mindretal ikke. Det vil ikke lykkes det, dels fordi Regjeringen er en Modſtander af dette Styggebillede, dels fordi Mindretallet ſaa vel ſom vi ere i Opløſningsſtiltand. Jeg vilde ſige, at hvor megen Vægt man ellers kunde lægge paa Lofter fra Mindretallets Side, om det var i Livsfrift Tilſtand og havde Udſigt til et langt Liv, vinder en ſaadan Illid ind, naar vi ſtaa paa Gravens Rand, og vi vide jo ikke, eller vi vide jo, hvad den kommende Dag i denne Henſeende vil bringe. Det er alſaa et i denne Forſtand hændende Mindretal, der bringer os et Skinforſlag, ſom Regjeringen ikke vil tage imod, et Forſlag uden væſentlig Indhold. Det er den Indrømmelſe, ſom det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ſte Valgkreds (Thomsen) ved ſin livlige Fantafi puſtede op til Noget, ſom til Slutning gav ham Velighed til at udtale en dyb Beſtættelſe og Forvundring over, at Flertallet ikke har kunnet lade ſig — jeg vil ikke ſige fange i den Snare, thi ſaadanne Daarer ere vi ikke, men — lade ſig brye af andre Henſyn til at tage imod det. Loven af 2den Juli 1870 vil jeg ſigge A i Mindretallets Tilbud, og B er da et Lovforſlag om en Indkomſt- og Formuesskat for de følgende Aar, men uden at det er ſagt, hvad dette Lovforſlag ſkulte indeholde. Det kunde jo indeholde ſaadanne Regler, at det forholdsvis tog, meſt fra de mindre Formuer og tog ſærliges værdt Henſyn til de store i Overensſtemmelſe med den Maade, hvorpaa de indirekte Skatter nu ere fordelte. Dernæſt kan jeg ikke ſe, at Forſlaget kunde fremkomme med Virkning, med mindre der overfor Regjeringens Modſtand kunde ſtabes en ny Regjering; men hvis der laa ſaadanne Planer til Grund for den Koalition, man har tilbudt, uden den Gang at have Begreb om Regjeringens Stilling, have vi ikke Velighed til at hjælpe Mindretallet. Mindretallets A er et ſlet Forſlag, og dets B er et Forſlag, uden Indhold, ſom ikke har Udſigt til ſelv med Flertallets Tilſlutning at blive Andet end et Forſlag. Det er den nydelige § 2, man vil indrømme Flertallet, og man ſiger da til det: Gaa ind derpaa, og vækſe I Haanden, tage vi ſelvſølgelig hele Kjøbenhavn's Beſættning ogſaa fra Landſiden. Men hvorfor gaa vi ikke ind derpaa? Ikke blot fordi vi forlange ſom Betingelſe en retfærdig Fordeling af de extraordinære Byrder, men ogſaa fordi vi forlange en retfærdigere Fordeling af de øvrige Udgifter til Samfundets Huſholdning. Efter Flertallets Opfattelſe, der vanſkelig lader ſig rokke, men ſtraxere ydelligere beſtyrkes, hver Gang vi forhandle dette meget omfattende Spørgsmaal, komme Indtagterne fra Samfundets forſkjellige Lag nu paa en uretferdig Maade, idet de betale væſentligt efter Forbrugen af deres Fornødenheder i Stedet for efter deres Skatteevne. Det er her-